

Hekimlik Onuru Üzerine Bir Deneme

Süha YAĞCIOĞLU*,

* Sorumlu Yazar: Doç. Dr. Süha YAĞCIOĞLU,
Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyofizik
Anabilim Dalı, Ankara, Turkey

Hekimlik onuru üzerine oynanan oyunları dışarıdan izleyenler için kişisel, samimi ama biraz uzun bir hikaye anlatmak isterim. Ben Tıp Fakültesine yanlışlıkla girdim. Her tıp fakültesi amfisinde, kafası matematiğe çalışan, aslında mühendis olması gereken birkaç öğrenci vardır. Ben de onlardan biriydim. Yıllar içinde, hekim olmak için gerekli ruhsal ve fiziksel dirence sahip olmadığımı gördüm. Bunu başarabilen arkadaşlarıma ve hocalarıma hep gıptayla ve saygıyla baktım. Bu zor ama şerefli mesleği yapamayacak olmama hayıflandım. Tıp Fakültesinden sonra formal olarak olmasa da bir mühendislik eğitimi aldım. Şimdi, Tıp Fakültesi Biyofizik Anabilim Dalı'nda, tıp eğitiminin geri hizmetinde görev yapıyorum. Mühendislik ideallerimi, kenarından da olsa hekimlik mesleğinin eğitim ve araştırmayla ilgili kısımlarıyla birleştirebildiğim için kendimi şanslı addediyorum.

Bunları şunun için yazdım:

Tıp Fakültesine hem içeriden, hem de dışarıdan bakabildiğimi düşünüyorum. Dışarıdan bakanlara, bugünlerde kopan

fırtınada haklıyı haksızdan ayırt edebilmeleri için bir düşünce deneyi önereceğim;
Sabah sekizde kalkın. Gün boyunca hiç oturmayın. Akşam 8. Hala ayaktasınız. Akşam 9. Ayaktasınız. Geceyarısı 12. Ayaktasınız. Gece 1. Ayaktasınız. 2, 3 Ayaktasınız.
Saat tam üçte, bir gazeteyi açın, bir sudoku bulmacası bulun. Bulmacayı çözemezseniz, farzedin ki kavanozunuzdaki sevimli yavru japon balığı ölecek. Çözerseniz yaşayacak.
Şimdi yatabilirsiniz. Bir saat sonra tekrar kalkmak şartıyla.
Saat sabah 4. Ayaktasınız. 5,6,7... Ayaktasınız. Saat 7. Ankara Telefon Rehberinden bir sayfa koparın ve bu sayfadaki tüm numaraları ezberleyin. Saat 10 da bu numaraları hatırlamanız gerekecek.
Bugün de akşam saat 6 ya kadar ayakta olacağınızı unutmayın.
Bu tempoyla bir 4 yıl çalıştığınızı hayal edin. Artık uzman oldunuz.

Daha sonra bu kadar ağır olmasa da (bazen bundan da ağır) bir 10 yıl daha çalıştığınızı varsayın.

(Tüm bunlar içinizi kararttıysa bilin ki, bunları sizin yerinize yapan birileri var.)

Şimdi biri çıkıp diyor ki: "Sen paragözsün. Sen aldığı parayı hak etmiyorsun. Daha çok çalışman lazım. Sana ayda 2000 lira yeter. Daha fazlasını istiyorsan, almak için bir başka hekimin boğazına basman lazım. Eğitimmiş, araştırmamış bunlar beni ilgilendirmez."

Bu hikayenin içinde daha 6 yıllık tıp lisans eğitimi yok; evlenip çoluk çocuk sahibi olmak yok; çocuklarınızı yetiştirmek yok.

"Bakabileceğiniz en uzak nokta, gözlerinizin içidir." demiş saygın bir söz yazarı.

Önce hekimlerin gözlerine, sonra kendinizinkilere dikkatlice bakın.

Bu arada, yavru japon balığını da unutmayın.

Saygılar,

Süha YAĞCIOĞLU,

Tıp Fakültesi Biyofizik A.D.

